

En Fastlodspart var, efter Lovens Skrafttræden, anslaaet at ville blive 2,100 a 2,200 Kr., men dette opnaaedes imidlertid ingenlunde, hvilket vil ses af følgende Oversigt over Fordelingen af Lodsernes Indtægter i Aarene, 1887—92.

	Lodssindtægt + Understøttelse			Lodssindtægt		
	1887.	1888.	1889.	1890.	1891.	1892.
	Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.
Fastlods	1,561. 91	1,958. 88	1,989. 65	1,620. 17	1,855. 52	1,418. "
Reserverlods	920. 92	1,119. 40	1,134. 80	985. 09	1,159. 52	886. 25
Ekstralods	600. 43	699. 66	707. 37	580. 01	695. 71	531. 75

Tages Gennemsnitstallet for de 3 Lodsklasser, for Aarene 1884 og 1892, bliver Indtægten pr. Lods for førstnævnte Aar 1,350 Kr. og for sidstnævnte 1,122 Kr. I 1890, i hvilket Aar den ovenfor nævnte Lov traadte i Kraft, hvorved Lodsernes Antal reduceredes fra 41 til 30, gik Indtægten ikke desto mindre, som det ses, betydelig ned; det kan hertil bemærkes, at den ny Lov ikke kom til at virke fuldt ud i dette Aar, og Forholdene bedrede sig da ogsaa noget i det næste Aar, men denne Bedring var desværre kun af kort Varighed, thi for 1892 ere Indtægterne lavere end noget af de foregaaende Aar.

Hovedårsagen til den omhandlede stadige Tilbagegang maa søges i de daarlige Skibsfartsforhold, hvorunder navnlig kan nævnes Sejlsfibenes Afstagen i Forhold til Dampskibene og de vedvarende lave Fragter, der bevirke, at Skibsejerne paalægge Dampskibsførerne ikke at tage Lods uden under særlig paatrængende Omstændigheder. En anden Årsag er den forbedrede Afmærkning i og Belysning af Sundet, der gør Anvendelsen af Lods, navnlig i Dampskibe, mindre nødvendig, og endelig kan for 1892 nævnes Ruslands Forbud mod Kornudførsel samt Karantæneforanstaltningerne over for Østersøhavnene i Anledning af den herstende Kolera-Epidemi.

Ministeriet mener derfor, at der er al Grund til, ligesom Tilfældet var i 1884—85, at komme Lodseriet til Hjælp ved at yde det en midlertidig Understøttelse, der formenes passende at kunne sættes til 450 Kr. til Lodsinspektøren og 300 Kr. pr. Mand, saa vel til Lodsbogholderen og de tjenstgørende Lodser, som til de Pensionister, hvis Pension bæres af Lodsfortjenesten. Dette vil, naar Antallet af Lodser og Pensionister den 31te December 1892 lægges til Grund for Beregningen, udgøre 11,900 Kr., hvilket Beløb herved foreslaas bevilget som en Understøttelse til Helsingørs Lodseri.

Dragør Lodseri har hidtil været heldigere stillet end Helsingørs Lodseri; men Aaret 1892 har for det betegnet en saadan Nedgang i Indtægterne, at det nu absolut er ligesom ulykkelig situeret, navnlig for de lavere Lodsklassers Vedkommende, da Lodsfortjenesten deles paa den gamle Maade, med henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ Part til Fastlods, Reserverlods og Ekstralods mod $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{8}$ og $\frac{3}{8}$ Part ved Helsingørs Lodseri. For til Dels at ophjelpe Lodseriet har Ministeriet i indværende Samling forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov, hvorved Staten overtager Pensioneringen af indtil 11 Fastlodser, og hvorved Delingen af Lodssindtægten forandres i Sighed med, hvad der finder Sted ved Helsingørs Lodseri.

For at oplyse Indtægtsforholdene ved Dragør Lodseri anføres her, ligesom for Helsingør, Størrelsen af Lodsernes Indtægter i de sidste 6 Aar, hvortil skal bemærkes, at de udelukkende udgøres af Lodsfortjenesten.